

1987

(MARIÁNSKÝ ROK)

JSEM JITŘENKA,

KTERÁ VYCHÁZÍ

Dongo (Como, Itálie), 1. ledna 1987
Slavnost Panny Marie Matky Boží

Jsem Jitřenka, která vychází

„Jsem Matka Boží.

Slovo se uložilo v mém panenském lůně, když jsem s tak velkou radostí a s tak velkou láskou řekla své »ano« Otcově vůli.

V onom okamžiku mě Duch Svátý zahalil svou snoubeneckou láskou a učinil mě vzácnou kolébkou pro vtělení Slova.

Mé panenské lůno se otevřelo, aby přijalo tento Boží dar.

Mé Neposkvřené Srdce se otevřelo mateřské lásce k plodu mého přecházejícího lůna.

Stala jsem se opravdovou Matkou Boží.

Jsem však také Matkou celého lidstva.

Ježíš chtěl dát svou Matku lidstvu vykoupenému jeho nesmírným a krvavým utrpením.

Ještě dnes vzpomínám na scénu jeho nevýslovného daru lásky: Na kříži, kam ho pověsili jako nevinnou oběť, Ježíš prožívá poslední okamžiky své trýznivé agonie.

Jeho srdce, které začalo tlouci v mém panenském lůně, se nyní chystá zastavit ve smrtelném tichu, cítí nezměrnou lásku ke každému z vás, aby žádný z jeho bratří, jím vykoupených tak velkou bolestí, nezůstal opuštěn.

A tak v návalu vrcholného darování se otevře k poslednímu projevu: »Hle – tvá matka.«

Tak jsem se stala Matkou všech.

Dnes chci přikrýt celý svět neposkvřěným pláštěm svého panenského mateřství.

Vstupujete do období trestu i spásy, utrpení i velkého milosrdenství.

V tomto roce se již vyplní některé důležité události.

Kolik utrpení a bolesti vidím na začátku tohoto nového roku na vašich cestách!

Popřejte tedy sluchu výzvě mého papeže Jana Pavla II., který chce svěřit církev i celé lidstvo mateřské lásce mého Neposkvřené Srdce.

Toto je má doba.

Nyní musí celá církev uznat poslání, které mi světila Nejsvětější Trojice.

Během tohoto roku oslavíte mimořádné jubileum ke cti vaší nebeské Matky.

Mezitím se můj papež chystá rozšířit v církvi encykliku o postavení, které mi Pán dal, a o důležitém poslání, které mi pro tuto dobu světil.

To vyprovokuje ještě prudší reakci mého Protivníka, který již cítí, že se blíží konec jeho všeobecné vlády.

Právě proto vás zvu, abyste nový rok začali se mnou.

Modlete se, milujte, odčiňujte.

Já jsem nebeská Matka, která vás vede k vašemu Bohu a dovede vás k míru.

Já jsem Královna míru a duha nové úmluvy.

Já jsem Jitřenka, která vychází, aby zvěstovala velký den Páně.

V těchto letech užasne církev i celé lidstvo nad velkou událostí milosti a spásy, kterou vám přinese Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky.

S mým papežem, se všemi mými přemilými a s dětmi mně zasvěcenými vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Dongo (Como, Itálie), 2. února 1987

Představení Dítěte Ježíše v chrámu

Cesta k Božímu Zjevení

„Přemilí synové, jdete-li se mnou a s mým nejčistším snoubencem Josefem, když jdu cestou, která vede do jeruzalémského chrámu, a s nevýslovnou láskou držím v náručí Dítě Ježíše čtyřicet dní po jeho narození, můžete pochopit, jak se uskutečňuje můj úkol Matky především tím, že jsem cestou, po které Pán přichází k vám.

Od mého »ano« při zvěstování až k narození v Betlémě; od představení v chrámu až k útěku do Egypta; ode dnů jeho dětství až k rokům jeho dospívání v Nazaretě; od začátku jeho veřejného života až k jeho oběti na kříži byla přítomnost Matky vždy cestou k novému a většímu projevu života a poslání mého Syna Ježíše.

Opravdu, mé »ano« dovoluje Otcovu Slovu, aby si vzalo v mém lůně lidskou přirozenost; má mateřská a panenská spolupráce mu umožní narození k pozemskému životu; mé ruce ho představují v chrámě jeho slávy a ukazují ho jako Zjevení všem národům. Moje mateřská láska je mu vzácnou pomocí ve dnech jeho dětství. Vřelost mého citu je sladkým odpočinkem pro jeho únavu. Mé mlčení je zahradou, kde může rozkvést jeho slovo. Mé gesto víry vyprovokuje božský zásah, a tak uspíší čas jeho poslání. Mé Neposkvrněné Srdce leje balzám na rány, které mu působí každé úřední odmítnutí. Moje bolestná blízkost je posilou jeho výstupu na Kalvárii. Moje úplné odevzdání je vnitřní účastí na jeho nesmírném utrpení. Má osoba pod křížem je hlubokou spoluprací s ním na jeho úkolu vykoupení.

Nesen na mých rukou se zjevuje národům; mnou podpírán plní můj Syn své božské poslání; na cestě, kterou mu představuji, pracuje Ježíš a zjevuje se jako Spasitel světa.

Tentýž úkol Matky plním vůči každému z vás, moji přemilí, kteří jste voláni k tomu, abyste ve svém kněžském životě znovu žili plán a poslání mého Syna Ježíše.

Nyní chápete, proč po vás žádám, abyste se mi zcela svěřili svým aktem zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tento úkon zasvěcení mi dovoluje zasahovat do vašeho života a uspořádat jej k dokonalému plnění Otcovy vůle.

Tak se nacházím vedle vás v každém okamžiku vašeho dne: svým mlčením vám pomáhám mluvit; svým hlasem vás učím se modlit; svými rukama vás vedu po správ-

ně cestě; svou přítomností vás posilují ve vaší únavě; svou mateřskou láskou vás těším ve vašem utrpení; svou mocnou přímluvou činím plodnou vaši apoštolskou práci; svým Neposkrvněným Srdcem vám daruji radost a pokoj ve chvílích malomyslnosti a vyprahlosti.

Jsem vám vždycky nablízku, když vystupujete se mnou na Kalvárii, když sbírám každou krůpěj vašeho utrpení, když vám pomáhám říci »ano« vůli Otce, který vás připravuje k dokonalé oběti za spásu světa.

Vždy jsem přítomna také na pozemské cestě církve, tajemného těla Kristova, kterou on svěřil ohleduplné péči mého všeobecného mateřství.

Pomáhala jsem církvi v každé epoše její historie, aby vydávala světlé svědectví o mém Synu, aby se v ní a skrze ni mohl Ježíš zjevovat všem národům.

Já jsem cesta k Božímu Zjevení.

Jsem zvláště blízko církvi v těchto dobách její bolestné zkoušky a její krvavé očisty.

Pochopte tedy význam mých nynějších tak starostlivých zásahů.

Dnes zasahuji způsobem novým, silným a mimořádným, jak jsem dosud nikdy nečinila, jako Matka, která chce pomoci všem svým dětem, a jako nebeská Prorokyně těchto vašich posledních časů.

Mé světlo, které se stále více šíří v srdcích a duších – jako jitrní hvězda, která vychází v dlouhé a tmavé noci, kterou ještě prožíváte – vám zvěstuje, že velký den Páně je blízko.

Proto vás zvu, abyste hleděli na mne, Matku, která putuje do jeruzalémského chrámu a nese v náručí Dítě Ježíše na místo jeho Zjevení.

Proto vás zvu, abyste hleděli také na mne, »Ženu oděnou sluncem«, která jde po všech cestách světa, aby sama byla cestou k jeho zářivému a slavnému Zjevení.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 24. února 1987

Moje paprsky světla

„Moji milovaní, zůstaňte v pokoji.

Jsem s vámi v každém okamžiku: formuji vás, posiluji, vedu a chráním vás.

Chraňte v srdci vzácnou perlu osobního povolání: žít v hlubokém důvěrném spojení života s vaší nebeskou Matkou.

Nedejte se zastavit úklady mého Protivníka. V této době projevuje velkou moc, protože cítí, že už je blízko okamžik jeho porážky.

Staňte se proto mými paprsky světla, které šíří všude zvěst o mém novém úsvitu.

Prozařte hustou tmou vašich dnů světlem víry a svatosti.

Vaše paprsky ať sestoupí na vyprahlou poušť světa a otevřou jej novému jaru života a krásy.

Vaše paprsky ať vstoupí do prázdnoty tolika srdcí a naplní je láskou a důvěrou.

Vaše paprsky ať vstoupí do husté tmy mnohých duší, aby je otevřely životu milosti a intimní jednoty s Bohem.

Vaše paprsky ať přinesou do temného zoufalství mých ubohých dětí hojivý balzám povzbuzení a naděje, lásky a milosrdenství.

Vy jste paprsky světla mého Neposkrvněného Srdce.

Vy jste světlem Matky, která chce všechny přivést k Ježíši, aby došli spásy jeho božskou a milosrdnou láskou.

V této době vás volám, abyste ozařovali celou zemi.

Takto – skrze vás – mohu pracovat na tomto bolestném přechodu do nové éry, která vás očekává a kterou já den po dni připravuji v hlubině svého Neposkrvněného Srdce.“

Dongo (Como, Itálie), 4. března 1987
Popeleční středa a začátek postní doby

Na této zářivé cestě

„Následujte mě na cestě, kterou jsem vám vytyčila, moji synové tak milovaní, které hájím a chráním.

Je to cesta obrácení a pokání.

Obrácení, které žádám po vás, je ono obrácení, které po vás žádá v evangeliu Ježíš.

Vzdalte se od špatné cesty zla, pýchy, egoismu a hříchu.

Ve světě, kde žijete, kde se vzpoura proti Bohu a jeho zákonu lásky nejen přijímá, ale propaguje, vychvaluje a pozvedá na nový model života; kolik mých ubohých dětí se denně stává obětí hříchu a nenávisti, násilí a korupce, egoismu a nečistoty!

Těžký hřích vás vzdaluje od Boha, odnímá z vašich duší drahocenný dar jeho života a milosti, činí vás otroky vášní a neřestí, oslabuje váš odpor vůči pokušení, otvírá velké prostory působení satana, který se stále více zmocňuje vaší existence a činí ji nástrojem pro šíření bezuzdného egoismu a pýchy, nenávisti a rozdělení, chlípnosti a bezbožnosti.

Jestliže se s odvahou a úsilím opřete proti světu, ve kterém žijete, abyste šli cestou dobra a Boží milosti, lásky a svatosti, uskutečňujete na sobě opravdový závazek obrácení.

Dnes je třeba, aby se všechny moje děti obrátily, aby se vrátily k víře evangelia, k životu podle evangelia, aby se daly vést jen moudrostí evangelia.

Tyto dny jsou příhodné k vašemu obrácení. Jsou to dny milostí a milosrdenství, naděje a očekávání.

Toto jsou *dny přípravy* na to, co vás teď čeká, na velké události, které vám byly předpovězeny.

Proto po vás žádám denní úkony sebezáporů a pokání.

Pokání ať se obětuje mému Srdci třemi rozdílnými způsoby.

Především mi věnujte *pokání vnitřní*, ve kterém se musíte cvičit, abyste ovládali sami sebe, své vášně a abyste se stali opravdu učenlivými, pokornými, malými a pohotovými splnit každý můj pokyn.

Mé Srdce opravdu často bolí, když vidím, jak odporujete mým mateřským výzvám. Proto se vám nedaří dosáhnout oné míry učenlivosti, pokory, pravého hlubokého pokoení sebe samých, které po vás žádám, protože vás bezpodmínečně potřebuji ke spolupráci na realizaci mého plánu spásy a milosrdenství.

Dále mi obětujte *denní a mlčenlivé pokání*, které spočívá v dobrém plnění Otcovy vůle za všech okolností vašeho života, v pokorném, věrném a dokonalém plnění všech vašich povinností. Když to činíte, kolik drahocenných příležitostí trpět a obětovat se vám naskytá během jednoho celého dne!

Váš úsměv, vaše veselost, klid, trpělivost, odevzdanost, vaše obětavost, to jsou opravdová tichá pokání, která propůjčují každé situaci vašeho života větší cenu a světlo.

Žádám po vás také *vnější pokání*, které vždy spočívá v ovládnání vášní, v umrtvování vašich smyslů, zvláště očí, jazyka, sluchu a chuti.

Nehleďte na ohromné zlo, které vás obklopuje, ani na tolik nečistoty, která zamorňuje vaše ulice.

Vzdejte se dívání na televizi, abyste si v duši zachovali Světlo a abyste dali ve svém životě více prostoru pro usebrání, meditaci a modlitbu.

Učte se držet na uzdě svůj jazyk a budovat mlčení v sobě a okolo sebe, abyste mohli mluvit jen pro šíření dobra, v duchu lásky a pokorné služby všem.

Vyhňte se kritikám a reptání, pomluvám a zlobě.

Nepodléhejte snadnému pokušení posuzovat a odsuzovat.

Zavírejte uši a mysl před vnějším hlukem, který dnes víc a víc ohlušuje a působí, že pak žijete ve stálém rozruchu, zmatku a vyprahlosti.

Umrtvujte chuť tím, že se zdržíte toho, co nejvíc dráždí vaši chuť, a že budete praktikovat i tělesný půst, který žádá Ježíš v evangeliu a který dnes po vás žádám i já.

Jestliže půjdete touto cestou, kterou vám naznačuji, pak Pán požehná dny vašeho života a přivede vás k pokoji srdce a k očistě duše.

Vy sami se stanete mým prožívaným slovem a všude ponese te světlo mé přítomnosti do velké temnoty, která ve světě houstne.

Vedu vás stále touto jasnou cestou obrácení a pokání, zvláště v těchto dnech přípravy na velký zázrak Božího milosrdenství, který se nyní začíná uskutečňovat.“

Vstupte s Ježíšem do Getseman

„V panenské uzavřenosti mého Neposkvrněného Srdce, důvěrně spojeni s Ježíšem, prožijete tyto bolestné hodiny jeho vykupitelského utrpení.

Je to jeho velikonoční oběť.

Je to vaše velikonoční oběť.

Dnes si připomínáte ustanovení nové oběti a nového kněžství.

V jeho plánu lásky jste byli přítomni s dvanácti apoštoly i vy všichni, moji milovaní synové.

Je to velký svátek kněžství. Vy se shromažďujete kolem vašich biskupů, abyste obnovili své závazky, které jste složili v den kněžské ordinace.

Dnes vás všechny vyzývám, abyste se mnou obnovili závazek vaší naprosté věrnosti.

Budte věrni Ježíši a jeho evangeliu. Budte věrni papeži a církvi s ním sjednocené. Budte věrni prožívané celebraci Eucharistie a přísluhování svátostmi, především svátosti smíření. Budte věrni závazku svatého celibátu, který jste na sebe vzali. Budte věrni modlitbě, apoštolátu a cvičení v lásce stále dokonalejší.

Tak budete moci potěšit božské a kněžské srdce vašeho bratra Ježíše za zradu a opuštěnost, která se obnovuje i dnes.

Vstupte s Ježíšem do Getseman.

Dejte se jím obejmout, abyste vychutnali celou tu agonii Srdce, které nejvíc milovalo a nejvíc se darovalo a které svírá všechno zlo, nenávisť i hříchy světa.

Toto Srdce tak potřebuje nyní povzbuzení a nenalézá je; hledá tři apoštoly, kteří jsou mu nejmilejší, a ti spí; hledá milované učedníky, a ti jsou daleko; čeká gesto přítele a dostává polibek zrádce; čeká tvrzení lásky a za odpověď má zapření.

Líbejte jeho rty, abyste vychutnali všechnu hořkost jeho kalicha.

Pak pochopíte, proč pod nesmírnou tíží, která ho drtí a dusí, hojný pot a krupěje krve začínají pokrývat jeho božské Tělo, sražené tíží Otcovy spravedlnosti.

V této jeho vnitřní a bolestné agonii ať je milým polaskáním vaše modlitba, a soucitnou rukou, která osuší jeho krvavý pot, ať je vaše kněžská láska. Očekávanou posilou ať je vaše věrnost, dokonalé vykonávání vaší kněžské služby ať mu dělá kýženou společnost. Čistou vodou, tisíci jeho žížeň, ať je vaše darování se duším, a osvěžením pro jeho hluboké rány ať je vaše čistota, vaše pokora a vaše skromnost.

Vstupte s Ježíšem do Getseman, které v časnosti stále ještě pokračují.

Jen tak se očistíte a posvětíte u samého pramene vašeho kněžství.

Jen tak se stanete vzácnou solí k ozdravení tolika otrávených pokrmů.

Jen tak můžete být světlem svítícím na svícnu uprostřed hluboké noci agonie, která zahaluje církve a celé lidstvo.

A v Neposkvrněném Srdci vaší nebeské Matky, Hvězdy jitřní, která ohlašuje zářivý den Kristův, se můžete dnes stát svědky jeho oslnivého vítězství.“

Dongo (Como, Itálie), 17. dubna 1987

Velký pátek

Na Kalvárii tohoto století

„Vystupte se mnou, přemilí synové, na Kalvárii tohoto století a prožijte se svou bolestnou Matkou krvavé chvíle utrpení, křížování a smrti mého Syna Ježíše.

Mějte i vy účast na jeho utrpení. Oživte ve své duši všechny jeho bolesti: zradu, zapření, soud a odsouzení náboženským soudem. Tady jeho neustálé odsouvání na okraj dosahuje bolestného vrcholu jeho úředním odmítnutím, ba přímo jeho odsouzením k smrti.

Následujte Ježíše, když je veden k procesu před Pilátem, je hanoben, tupen, bičován, korunován trním, veden na popraviště a ukřížován.

Prožijte se mnou znovu tyto události, které jsou nyní mimo čas, protože patří k božskému a věčnému úradku lásky.

Vstupte se mnou na Kalvárii tohoto vašeho století, abyste pochopili, jak se ještě dnes opakuje jeho utrpení.

Na Kalvárii tohoto století opouštějí Ježíše znovu všichni, kteří se bouří proti Bohu a kteří opakují zlá slova jeho odmítnutí: – Nechceme, aby nám tento vládl!

Jak velké je dnes vlnobití popírání Boha, jak nespočetný zástup těch, kteří se v životě chtějí obejít bez něho!

Na Kalvárii tohoto století zrazují znovu Ježíše ti křesťané, kteří nejsou věrni svým křesťanským závazkům.

Nechávají se vést satanem a stávají se obětí všech jeho snadných svodů. Tak jdou cestami zla, požitku, egoismu, pýchy, nenávisti a bezbožnosti.

Ježíše také zrazují v církvi ti jeho pastýři, kteří se vzdalují od pravé víry a od pravdy evangelia a strhují velký počet duší na cestu nevěry.

Na Kalvárii tohoto století zapírají Ježíše znovu mnozí jeho učedníci, kteří nemají odvahu být jeho svědky přede všemi a kteří ze strachu, že by ztratili vážnost a úctu nebo ze strachu před posměchem nebo odstrčením stále opakují: – Neznám toho člověka!

Ježíše bičují v jeho tajemném těle záplavou hříchů nečistoty, toho návalu bahna, které všechno zaplavuje, a urážek, které zasahují důstojnost lidské osoby.

Ježíše stále ještě mnozí korunují trním propagací bludů a ztrátou pravé víry.

Na Kalvárii tohoto století je Ježíš ustavičně křížován a zabíjen v miliónech nevinných dětí, kterým berou život ještě v lůně jejich matek, a ve všech těch, kteří se stávají oběťmi nenávisti, teroru a válek.

Ježíše křížují v chudých, vykořisťovaných, slabých, utlačovaných a pronásledovaných.

Ježíš je stále ještě bit v malých, odstrčených, opuštěných, nemocných a umírajících.

Na Kalvárii tohoto století, lhostejného a krutého, Ježíš znovu opakuje své krvavé umučení.

Pod křížem tohoto století však stále stojí vaše bolestná Matka.

Zůstávejte se mnou jako Jan také vy všichni, moji milovaní synové.

Přijměme do své náruče Ježíše snátého z kalvarského kříže a obklopte ho láskou a něžným soucitem.

Uložte ho do prázdného hrobu, vytesaného do tvrdé ledové skály tohoto vašeho století, poznačeného triumfem satana a jeho temným královstvím nenávisti a smrti.

A bděme v modlitbě, v naději a v očekávání.

Bděte se mnou, vaši bolestnou Matkou, která v temné noci tohoto století drží pořád ještě hořící pochodeň naděje a jistoty jeho slavného návratu.“

Dongo (Como, Itálie), 18. dubna 1987

Bílá sobota

Sobota mé velké bolesti

„Moji přemilí synové, dnes zůstaňte se mnou, vaši tak bolestnou Matkou!

Toto je den mé velké bolesti. To je jediný den, který jsem prožila s mrtvým Ježíšem.

Když jsem ho soucitně s pomocí Janovou a zbožných žen uložila do hrobu, když se velký kámen skutálel před jeho hrob, poprvé jsem zůstala bez svého Syna.

V onom okamžiku se pro mne zastavil čas. Tehdy se začalo moje noční bdění v ustavičné modlitbě, která udávala rytmus hodinám ubíhajícím v jisté naději, která pronikla nebeskou bránu. V hlubokém a silném utrpení přitom jsem konečně mohla dát průchod své mateřské bolesti a nepřerušovaný proud slzí kanul z mých očí a vytvářel jakousi kolébku pláče, do které jsem ukládala vás všechny, které mi Ježíš na kříži svěřil.

Je sobota velkého odpočinku.

Je sobota velkého mlčení.

Je sobota mé velké bolesti.

Je to jediný den, kdy Matka zůstává bez Syna, ukřížovaná a úpěnlivě prosící, plná důvěry a víry, zavalená břemenem svého utrpení.

Je to den, kdy i vaše Matka tak potřebuje útěchu.

Je to den, kdy Matka potřebuje lásku všech svých dětí.

Dnes vás přijímám do své mateřské náruče a je mi útěchou, když cítím, že mne opravdu milujete jako děti.

Zdá se mi, jako bych ještě slyšela jeho hlas, oznamující jeho největší a nejdražší dar: – Ženo, hle tvůj syn!

Dnes, v kolébce této mé bolesti, se otevřte a přijměte božský plod tohoto jeho posledního daru.

Toto je můj i váš den.

Vstupte do nového sobotního odpočinku mého duchovního mateřství.

Církev obdržela tento dar jako první ovoce vykoupení a smrti mého Syna Ježíše.

Proto se od nejstarších dob rozšířila tradice zasvětit sobotu mé zvláštní úctě.

Žádám vás i dnes, abyste mi tento den zasvětili.

Je to den, který znamená čas přechodu mezi Ježíšovou smrtí a vzkříšením.

Je to pro všechny den přechodu: ze smrti k životu; z utrpení do slávy; z egoismu k lásce; z otroctví ke svobodě; z nejhlubší temnoty ke světlu, které nezná západu.

Vstupte do tohoto zářivého odpočinku.

Proto vás ještě jednou vyzývám, abyste sobotní den zasvětili mé úctě, abych vám mohla pomáhat vstoupit do vašeho odpočinku tím, že budete denně prožívat svou paschu spolu se mnou, Matkou zarmoucenou utrpením, ale plnou radosti ze vzkříšení.“

Milán (Itálie), 13. května 1987

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

(Předvečer mého odjezdu do USA a Kanady)

Do jaké propasti jste padli!

„Dnes vzpomínáte 70. výročí mého prvního zjevení v chudobné Cova da Iria ve Fatimě, kam jsem přišla z nebe, abych vám přinesla své poselství o obrácení a záchra-
ně.

Události následujících let byly souvislým potvrzováním toho, co jsem vám před-
pověděla.

– Odmítání vrátit se k Bohu obrácením přivedlo celé lidstvo na vyprahlou a stude-
nou cestu nenávisti, násilí, hříchu a stále více přibývajících nečistoty.

Války následovaly jedna za druhou a přes tolik úsilí se vám dosud nepodaři-
lo vybudovat mír. Naopak, nikdy nebyl svět více ohrožen zkázou sama sebe ja-
ko dnes.

– Nebylo dobré vůle odpovědět na mou žádost o modlitbu, se kterou jsem se na vás
obrátila, zvláště o častou modlitbu svatého růžence za obrácení hříšníků a záchranu
tolika duší, vystavených vážnému nebezpečí věčného zavržení.

Tak moc hříchu zavalila svět a zlo se všude rozšířilo jako hrozná rakovina.

Nechce se uznat hřích za zlo, naopak, je ospravedlňován a vynášen jako dobro.

Lidé se už nezpovídají. Žijí a umírají obvykle ve smrtelném hříchu, a tak tolik duší
jde denně do pekla, protože se nikdo nemodlí a neobětuje za jejich spásu.

Ze strany papeže a všech biskupů nebyla přijata má žádost, aby mi zasvětili Rusko.
Tak Rusko rozšířilo své bludy do všech částí světa.

Žijete v lidstvu, které si vytvořilo novou civilizaci, bezbožeckou a protilidskou.

Už není lásky. Není respektu k životu a majetku bližního. Plameny egoismu a ne-
návisti zhasínají semínka dobra, která teprve raší v lidských srdcích.

Chudobní jsou opuštěni. Maličkým se strojí úklady a jsou živeni pokrmem otráveným pohoršenými. Mladí jsou klamáni a sváděni k předčasným zkušenostem se zlem. Rodinné krby jsou hanobeny a ničeny.

Jak veliké je vaše zpuštění!

Jak hustá je tma, která vás zahaluje!

Do jaké propasti jste se propadli!

Satanovi se podařilo rozšířit své království temnoty a smrti všude a vládne jako jistý vítěz.

Avšak nyní začínáte prožívat, co jsem vám předpověděla pro poslední roky tohoto vašeho století a co je ještě uchováno pod rouškou tajemství.

Toto je moje doba.

Po bolestných letech satanova triumfu začínají nyní léta triumfu mého Neposkvrněného Srdce.

Proto vás všechny dnes vyzývám, abyste se dnes přidali k tomuto mému plánu, abyste přijali toto mé dílo lásky, které já sama uskutečňuji ve všech částech světa svým Mariánským kněžským hnutím.

A k tomu používám tebe, můj nepatrný synu, a přivádím tě do všech částí světa, i na místa velmi vzdálená, k nové a poslední záchranné akci.

Nyní nastanou velké události. Proto můj papež vyhlásil mimořádný mariánský rok.

Vstupte tedy do útočiště, které vám připravilo mé Neposkvrněné Srdce.

Toto jsou léta, ve kterých vás vyvedu z hluboké propasti tmy a zpuštění na vrchol světla, milosti a lásky, aby triumfem mého Neposkvrněného Srdce zazářilo na celém světě slavné království mého Syna Ježíše.“

Washington (USA), 17. května 1987

Národní svatyně Neposkvrněné Panny Marie

Tvé světlo se vrátí

„Dnes se nacházíš zde, v národní svatyni zasvěcené mému Neposkvrněnému Početí, abys uskutečnil večeradlo modlitby a bratrství s kněžími a věřícími, kteří přijdou z velké dálky. Začneš dlouhou a namáhavou cestu, která tě povede do všech států Unie a do Kanady.

Přijímám do svého Neposkvrněného Srdce tento velký národ vystavený velkým nebezpečím.

Přijímám do svého Neposkvrněného Srdce svou církev, která zde prožívá hodiny agonie a bolestného křížování, protože mnozí ztratili pravou víru, propadli stále hlubšímu rozdělení a zatvrzelému odporu vůči papeži.

Konkrétně se jedná o ignorování jeho magisteria, ba dokonce o šíření nauk, které zjevně odporují katolické víře.

Příčinou této těžké situace jsou pastýři.

Biskupové svaté církve Boží, vraťte se na cestu, kterou vám vytyčil váš dobrý Pastýř, buďte věrni evangeliu, mocně a odvážně strážte poklad víry, který vám byl svěřen.

Biskupové svaté církve Boží, vraťte se k plné, pokorné a úplné jednotě s papežem, protože dnes jste v nebezpečí velkého schizmatu. Proto, jak velká je vaše odpovědnost před Bohem!

Biskupové a kněží svaté církve Boží, vraťte se k zájmu o duše, k onomu nejvyššímu dobru, které vám bylo svěřeno.

Braňte je před útoky dravých vlků, kteří se dnes často převlékají za bezbranné a tiiché beránky.

Vizte, jak zmatek roste, tma houstne, bludy se šíří, hřích se roztahuje!

Mějte péči o stádo, které vám bylo svěřeno; vedte je na bezpečné pastviny; žijte je slovem Božím; posilujte je modlitbou; uzdravujte je svátostí smíření; žijte je eucharistickým chlebem.

Mé mateřské Srdce chce zachránit celý tento tak velký národ.

Dnes tě přijímám, Ameriko, do útočiště svého Neposkvrněného Srdce.

Já sama jsem ti blízko, abych ti pomáhala a vedla tě.

Já sama jdu po tvých cestách a hledám všechny své ubohé, ztracené, nemocné, odstrčené, poraněné, sražené, opuštěné a zražené děti.

Dnes tě přijímám do svého Srdce, ó církvi mého Ježíše, která zde žiješ a trpíš, ó církvi jedna, svatá, katolická, apoštolská, sjednocená s mým římským papežem!

Čas tvého utrpení je spočítán.

Brzy rozkvetěš, když mé Neposkvrněné Srdce dosáhne svého vítězství a *tvé světlo se vrátí* a zazaří tak jasně, že přitáhne všechny, kteří žijí na tomto velkém kontinentě.

Z této mé svatyně vás všechny povzbuzuji a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Denver (Colorado, USA), 23. května 1987

Hluboké rány

„Jsem vaše Neposkvrněná Matka.

Jsem těšitelkou zarmoucených.

Kolik utrpení nacházíš, můj synu, na této své cestě!

Zatímco na všech stranách nalézáš tak velkorysou odpověď na mé volání od kněží a především od věřících, vidíš všude *hluboké rány* a velké bolesti, které jsou znamením zlých časů, které prožíváte.

Trpí ti, kteří odmítají Boha a jdou cestami prázdného a zoufalého života.

Trpí malí, kteří se otvírají životu na tomto světě, který se stal nesmírnou poušť bez lásky.

Trpí mladí, kterým se předkládají všechny zkušenosti se zlem a kteří jsou vydáni na pospas ohromně rozšířené nečistotě a drogám.

Trpí dospělí rozpolcením, které vniklo do rodin. Ty trpí hroznou ránou manžel-
ské rozluky.

Trpí staří, kteří jsou ponecháni sami sobě a kteří jsou považováni za neúnosné bře-
meno.

Vaše dny trestu, které prožíváte, jsou poznamenány hlubokým utrpením.
Neztrácejte odvahu!

Vstupte do útočiště mého Neposkvrněného Srdce!

Dejte se vést mým světlem, které září víc a víc, protože tento čas je můj čas.

Já jsem rosou na každou vaši ránu, já jsem útěchou na každou vaši bolest.

Já jsem vaše něžná Matka, která je s vámi, aby vás přivedla k Pánu spásy a radosti.“

Seattle (Washington, USA), 2. června 1987

Jak trpí jeho Božské Srdce!

„S jakou radostí přijímám večeřadlo, které konáš zde v katedrále s mými přemilý-
mi, kteří přišli i z nejbzdálenějších částí tohoto státu!

Přijímám hold vaší lásky a vašeho dostiučinění.

Ježíš je i dnes ještě hanoben, bičován a zraňován ve svém tajemném těle.

Jeho Božské Srdce tolik trpí chováním tolika kněží a některých biskupů, kteří
ospravedlňují i ty nejtěžší skutky nečistoty.

Právě zde, na tomto místě bylo Srdce Ježíšovo potupeno, zraněno a zhanobeno,
když sem přišlo tolik mých ubohých dětí, zachvácených touto strašnou neřestí, kte-
ré byly veřejně povzbuzovány, aby pokračovaly na cestě nečistého hříchu proti pří-
rodě.

Hříchy nečistoty proti přírodě jsou hříchy, které volají o pomstu až před Bo-
ží tvář.

Tyto hříchy přivolávají na vás a na vaše národy plameny Boží spravedlnosti.

Přišel čas veřejně vyhlášovat všem jasně a odvážně, že šesté přikázání dané Bohem
Mojžíšovi – »Nedopustíš se nečistých skutků« – má ještě svou platnost a musí je za-
chovávat i tato narušená a zvrácená generace.

Každý pastýř, který by jakýmkoliv způsobem ospravedňoval tyto hříchy, svolává
na svou osobu i na svůj život hořící oheň Boží spravedlnosti.

Míra nepravosti je nyní plná, přeplněná a přetéká na všech stranách.

Vyzývám vás tedy, abyste rozmnožili vaše večeřadla modlitby a obětovali mi vaše
životy provoněné ctností čistoty jako mocnou sílu prosby a smíru.

Slibuji vám, že nebesa se nyní začínají otvírat na tento ubohý a porušený svět, aby
dala sestoupit žhavé rose Boží spravedlnosti a milosrdenství, aby se mohl proměnit
v novou zahradu světla, čistoty a svatosti.“

Přijď, Pane Ježíši

„Moji přemilí a děti mně zasvěcené, pojdte dnes do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Toto je večeradlo, které v těchto dobách připravila Matka pro svou milovanou dceru – církev.

Do večeradla mého Neposkvrněného Srdce má nyní vstoupit celá církev: mají vstoupit všichni biskupové, kněží, řeholníci a věřící.

Duch Svatý sestoupil v jeruzalémském večeradle na apoštoly sjednocené se mnou v modlitbě, a tak se uskutečnil zázrak prvních Letnic.

Tak jediné ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce, až do něj vstoupí celá církev, nastane velký zázrak druhých Letnic.

Bude to božský oheň očisty a posvěcení, který obnoví tvář země.

Přišel můj čas.

Z tohoto důvodu dnes zahajuje papež, můj první přemilý syn, mimořádný mariánský rok k mé počtě.

Žádám, aby se celá církev sjednotila v modlitbě se mnou, Matkou přímlyvy a usmíření.

Chci, aby všichni, kteří patří k mému Hnutí, rostli v osobní horlivosti o posvěcení, protože ve vás má být mé Neposkvrněné Srdce vždy víc a více oslavováno.

Proto vás žádám, abyste rozmnožovali všude večeradla modlitby a bratrství a abyste co možná nejvíce mých dětí přivedli k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

V tomto roce se začnou uskutečňovat některé z událostí, které jsem vám předpověděla jako znamení mého blízkého vítězství.

Připravte se v duchu pokory, důvěry a velké naděje.

Otevřte brány svých srdcí, abyste přijali velký dar, který na vás sešle Otec se Synem.

Duch Páně naplní zemi a změní svět.

Duch Páně svým božským ohněm obnoví celou církev a přivede ji k dokonalosti, svatosti a svému jasu.

Duch Páně přemění lidská srdce a duše a učiní je odvážnými svědky své božské lásky.

Duch Páně připraví lidstvo na přijetí slavného Kristova království, aby všichni milovali a oslavovali Otce.

Proto vás dnes vyzývám, abyste s láskou a v modlitbě začali tento mimořádný rok zasvěcený vaší nebeské Matce.

Obdržím pro vás dar Duchu Svatého.

Přivádím vás na cestu zbožnosti a lásky.

Shromažďuji vás ve večeradle svého Srdce v úkonu ustavičné modlitby.
Sjednocuji vás ze všech částí světa, protože nastala hodina mého vítězství.
Nastala hodina, kterou jsem vám před lety předpověděla.

Proto má akce bude ode dneška intenzivnější, mimořádnější a všichni si jí budou více všimat.

Shromážděte se v mém Neposkvrněném Srdci, aby se vaše hlasy mohly sjednotit s mým hlasem v ustavičné modlitbě.

Já jsem Jitřenka, která vychází, aby zvěstovala příchod zářivého slunce – Krista.

Přijměte s radostí tuto mou zvěst a v tomto mariánském roce se všichni sjednoťte s vaší nebeskou Matkou v opakování její ustavičné prosby, se kterou se stále obrací na svého božského Syna: »Přiď, Pane Ježíši!«

Ottawa (Kanada), 10. června 1987

Tento mariánský rok

„Pokračujte s důvěrou.

Podporujte můj plán.

Tento mariánský rok, který vyhlásil můj papež na moje vnuknutí pro celou církev, je mimořádnou událostí milosti a milosrdenství.

Během tohoto roku volám všechny děti církve, aby se sjednotily se mnou ve večeradle neustálé modlitby.

Především si přeji častou recitaci svatého růžence, zvlášť od malých, nemocných, chudých a hříšníků.

Oviňte svět řetězem růžence, abyste pro všechny obdrželi milost a milosrdenství.

Rozmnožujte vaše večeradla modlitby.

Během tohoto roku všechny naléhavě vyzývám, aby odpověděli na mou výzvu za světit se mému Neposkvrněnému Srdci.

Tato má žádost se prakticky uskutečňuje v Mariánském kněžském hnutí, které já sama budu šířit v každé části světa. Tak volám všechny k zasvěcení, které chci a vyžadují.

Je mým mateřským a živým přáním, aby během mariánského roku bylo dílo mého Kněžského hnutí oficiálně přijato s radostí a uznáním církve.

Zvláštní důležitost má pak pro vývoj velkých událostí, které jsem předpověděla, jestliže během tohoto roku bude konečně zadostiučiněno mému požadavku, který jsem předala své dceři Lucii z Fatimy, aby mi papež se všemi biskupy světa zasvětil Rusko.

Během tohoto roku volám všechny své děti, aby se shromažďovaly v mých přečetných svatyních, roztroušených po celém světě, ke všeobecné modlitbě o mou mateřskou pomoc.

Tuto modlitbu ať doprovází také osobní i společné skutky pokání a smíru za stále více páchané těžké hříchy jak individuální, tak společenské.

Potom vám slibuji, že já sama zakročím, aby se v tomto mariánském roce uskutečnila část toho, co jsem předpověděla a co je pro současnou chvíli ještě zachovávanou v tajemství a mlčení.

V tomto roce ukážu církvi a světu svou velkou moc.

Mé světlo zesílí a velké události se začnou naplňovat.

Proto vás všechny vyzývám: Nedopusťte, aby bez užítku uplynula tato mimořádná příležitost k milosti, kterou tímto mariánským rokem milosrdenství Páně poskytla církvi a celému lidstvu.“

Valdragone (Republika San Marino), 3. července 1987

Duchovní cvičení formou trvalého večeraďla

Po večerním procesí bylo ústně dáno toto poselství

Můj čas přišel

„Přemilí synové, tento večer jste mě moc potěšili a vytrhli mnoho trnů z mého bolestného Srdce!

Nesli jste mě v průvodě a chtěli jste mi prokázat poctu; pohlížela jsem na vás s radostí.

Moc jste mě potěšili! Vaše láska je balzám, který můj Syn leje na četné rány mého Neposkvrněného Srdce.

Chci vám jako Matka vyslovit tento večer svůj dík.

Mnozí z vás přišli po dlouhé cestě z dalekých krajin.

Přišli jste sem nahoru a nabídli mi dar své modlitby, své synovské lásky, svého kněžského bratrství, svého pokání. Toto horko, které učinilo tato duchovní cvičení těžšími, chtěli jste obětovat v duchu pokání a sebezáporu.

Moji synové přemilí, potěšili jste mě. Mé Srdce se dnes večer chvěje radostí a něhou. Jsem vděčna každému z vás za synovský balzám, který jste chtěli vylévat na četné rány mého Srdce Neposkvrněného a tak bolestného.

Proč jsem vás ještě jednou volala sem nahoru?

Proč jsem vás chtěla v tomto mariánském, mně zasvěceném roce mít kolem sebe jako Matka, která shromažďuje své děti, aby jim dala radu, na které jí tolik záleží a která vás má provázet na vaší nesnadné cestě?

Moje doba přišla, moji přemilí synové; toto je můj čas.

Proto jsem vás pozvala sem, do tohoto večeraďla, které nikdy nebylo tak výjimečné na milosti. Vyšly z mého Neposkvrněného Srdce, aby vstoupily do vašich srdcí a do srdcí vašich bratří, roztroušených po všech částech světa; vyšly na církev a na celé lidstvo.

Proč mi můj papež chtěl zasvětit tento rok, který označil jako mimořádný mariánský rok? Proč chtěl vyzvat celou církev, aby se na mne dívala, aby mi naslouchala, aby mne uctila, aby mne následovala, aby vstoupila do útočiště mého Neposkvrněného Srdce?

Protože nastal můj čas.

Od tohoto roku začne čas vaší nebeské Matky mocně a oficiálně.

Toto je čas mé velké výzvy.

Vrať se, ó lidstvo vzdálené a zkažené, vrať se na cestu obrácení a setkání s Pánem své záchrany!

Toto je čas mé velké výzvy a vy jste zde, protože vás chci učinit nástroji této mé výzvy.

Až budete sestupovat z této hory, musíte všem, které potkáte, ve všech národech, kam se vrátíte, proklamovat a šířit toto mateřské poselství, úzkostlivé a naléhavé poselství: – Vraťte se rychle zpět k svému Bohu záchrany a míru! Doba, která vám byla poskytnuta k vašemu obrácení, už téměř vypršela, dny jsou sečteny.

Všichni vykročte na cestu návratu k Pánu, chcete-li být zachráněni!

Přemilí synové, potřebuji hlasy, které by šířily mé slovo, ruce, které by mi pomáhaly, a nohy, které by chodily po všech cestách světa.

Potřebuji, aby se moje bolestivé poselství dostalo rychle do všech částí země. Vy buďte mými posly! Oznamujte všude toto mé naléhavé, starostlivé volání po návratu k Pánu!

Toto je čas velikého trestu!

Číše božské Spravedlnosti je plná, přeplněná, překypuje!

Bezpráví pokrývá celou zemi. Církev je zatemněna rozšířením odpadlictví a hříchu.

Pán nyní bude muset provést očistu mocnou akcí spravedlnosti a lásky pro vítězství svého Milosrdenství. Pro vás se připravují nejbolestnější a nejkrvavější hodiny. Tato doba je blíže, než si myslíte. Již během tohoto mariánského roku se naplní některé velké události z těch, které jsem předpověděla ve Fatimě. (...)

A tak přiveďte všechny mé děti do útočiště mého Neposkvrněného Srdce: volejte je, vezměte je za ruku, nezapomeňte na nikoho.

Synové přemilí, dívejte se na svých cestách na ty, kteří jsou vzdáleni, na malé, chudé, na ty, co jsou vytlačeni na okraj, na pronásledované, na hříšníky, na narkomany, na ty, kteří se stali oběťmi satanovy vlády.

Chci zachránit všechny své děti!

Potřebuji vás, protože je chci zachránit skrze vás.

V době trestu je třeba je chránit a bránit, musí se jim pomáhat a těšit je.

Proč nechcete jít za mým hlasem, který vás tento večer prosí, abyste šli do všech částí světa a shromažďovali nejslabší, nejmenší, nejkřehčí, nejmíň trpící, nejmíň vzdálené, ztracené?

Přiveďte mi je všechny, protože je chci všechny mít v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

Toto je doba velkého návratu.

Ano, po období velkého utrpení přijde doba velké obrody a všechno rozkvetne.

Lidstvo se vrátí, aby bylo novou zahradou života a krásy a církev bude jednou rodinou, kterou bude ozařovat pravda, živit milost a utěšovat přítomnost Ducha Svätého.

Ježíš obnoví své slavné království. Bude s vámi a vy poznáte nové časy, novou éru. Konečně uvidíte novou zemi a nové nebe.

Toto je doba velikého milosrdenství.

Otec hoří touhou vylít proudy své nekonečné lásky na toto ubohé lidstvo.

Otec chce svými rukama utvořit nové stvoření, ve kterém by byla jeho božská stopa patrnější, byla uznávána a přijata a ve kterém by všichni jeho otcovství velebili a oslavovali.

Dech tohoto nového stvoření bude dechem Otcovy lásky, kterou budou všichni oslavovat, zatímco se bude všude šířit plnost jeho božské lásky způsobem stále plnějším – jako voda, která vyvěrá z živého a nevyčerpatelného pramene.

Ježíš bude vládnout: Ježíš, pro něhož je všechno stvoření, Ježíš, který se vtělil, stal se vaším bratrem, žil s vámi, trpěl a umřel na kříži, aby vykoupil lidstvo a přivedl je k novému stvoření a aby se jeho království pomalu mohlo šířit v srdcích, v duších, v jednotlivých osobách, v rodinách, v celé společnosti.

Ježíš, který vás učil modlitbě, která by vyprošovala příchod Božího království na zemi, uvidí konečně toto volání splněné, protože své království obnoví. A tvorstvo bude opět novou zahradou, kde všichni budou oslavovat Krista a přijmou a budou velebit jeho božské kralování. Bude to univerzální království milosti, krásy, souladu, společenství, svatosti, spravedlnosti a pokoje.

Velké Milosrdenství k vám přijde jako spalující oheň lásky a přinese je Duch Svätý, kterého vám daroval Otec a Syn, aby se Otec viděl oslavován a Syn aby se cítil milován všemi svými bratry.

Duch Svätý sestoupí jako oheň, avšak jiným způsobem, než přišel poprvé: bude to oheň, který všechno spálí a přemění, který zemi od základů posvětlí a obnoví. Srdce otevře nové skutečnosti života a přivede všechny duše k plnosti svatosti a milosti.

Poznáte tak velikou lásku, tak dokonalou svatost, jakou jste dosud nepoznali.

Duch bude oslaven tím, že přivede všechny k největší lásce k Otcovi a Synu.

Toto je doba velikého milosrdenství; a proto doba vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

Proto jsem vás chtěla mít zde nahoře. Nyní musíte sestoupit, abyste byli apoštoly mého poselství. Neste do všech částí světa moji naléhavou žádost, aby se všichni shromáždili ve večeřadle mého Neposkvrněného Srdce a připravovali se prožívat očekávanou vigílii nové doby, která stojí přede dveřmi.

Nedejte se zastrašit obtížemi, na které narazíte.

Já jsem vaší posilou.

Já jsem Matka útěchy.

Jednoho za druhým vás přijímám a s vámi i duše, které jsou vám svěřeny, vaše drahé, osoby, které milujete, i ty vaše nejvíc vzdálené bratry.

Nezapomeňte na nikoho! Přijďte ke mně společně, vždyť já jsem Matkou všech, a vy jste pouhými nástroji, které jsem vyvolila, aby přivedly všechny své děti k mému Neposkvrněnému Srdci.

Žehnám vám se všemi vašimi drahými a s těmi, kteří jsou vám svěřeni, ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

S. Quirino – Pordenone (Itálie), 23. července 1987

Po modlitbě sv. růžence

Rodiny mně zasvěcené

„Velmi mě potěšil tento den strávený v modlitbě v prostém a srdečném bratrství, s touto rodinou, která se mi zasvětila a která mi patří.

Chci vám říci slovo útěchy, které by bylo моjim povzbuzením uprostřed všech každodenních těžkostí vašeho života.

Mám vás ráda, jsem mezi vámi, mluvím k vám a vedu vás, abyste byli nástroji mé mateřské vůle.

Dívám se s láskou na rodiny mně zasvěcené.

Shromažďuji v této době rodiny a uvádím je do nitra svého Neposkvrněného Srdce, aby mohly nalézt útočiště a jistotu, povzbuzení a ochranu.

Velmi ráda slyším, nazývají-li mě moji kněžící svou Matkou a Královnou. Zrovna tak ráda jsem nazývána Matkou a Královnou rodin, které se mi zasvětily.

Jsem Matkou a Královnou rodin.

Bdím nad jejich životem, leží mi na srdci jejich problémy, zajímá mě nejen jejich duchovní dobro, ale i hmotné dobro všech jejich členů.

Zasvětíte-li mému Neposkvrněnému Srdci rodinu, je to, jako byste otevřeli domovní dveře vaší nebeské Matce; zveťte ji, aby vstoupila; dáváte jí prostor, aby mohla vykonávat stále účinněji svou mateřskou úlohu.

Proto chci, aby se všechny křesťanské rodiny zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci.

Žádám, aby se mi otevřely brány všech domů, abych mohla vejít a přebývat mezi vámi jako Matka.

Pak vstupuji jako vaše Matka a přebývám s vámi a mám účast na celém vašem životě.

Především se starám o váš duchovní život.

Snažím se přivést duše těch, kteří tvoří rodinu, k tomu, aby žili stále v milosti Boží.

Kam vejdou já, odtud odejde hřích; kde přebývám já, tam je stále přítomna milost a božské světlo. Kde já bydlím, tam přebývá se mnou čistota a svatost.

Právě proto je mým prvním mateřským úkolem, aby členové rodiny žili v milosti a aby rostli v životě svatosti tím, že se cvičí ve všech křesťanských ctnostech.

A protože svátost manželství vám dává zvláštní svátostnou milost pro růst vašeho života, je mým úkolem, abych hluboce upevňovala jednotu rodiny, abych přivedla muže a ženu ke stále hlubšímu a duchovnějšimu společenství, abych zdokonalovala jejich lidskou lásku; mým úkolem je učinit jejich lidskou lásku dokonalejší, pohroužit ji do Ježíšova Srdce, aby nabyla nové formy vyšší dokonalosti, která se projevuje v čisté a nadpřirozené lásce.

Upevňuji stále více jednotu rodin, přivádím je k většímu vzájemnému porozumění, dávám jim pocítit novou potřebu jemnějšího a hlubšího spojení.

Uvádím členy rodiny na cestu svatosti a radosti, kterou musí společně připravovat a procházet, aby mohli dojít dokonalosti lásky a radovat se z drahocenného daru pokoje.

Tak utvářím duše svých dětí a rodinným životem je vedu na vrchol svatosti.

Chci vstoupit do rodin, abych vás posvětila, abych vás přivedla k dokonalosti lásky, abych byla s vámi, abych vaši rodinnou jednotu učinila ještě plodnější a pevnější.

Dále pečuji také o hmotné blaho rodin mně zasvěcených.

Nejvzácnějším dobrem rodiny jsou děti.

Děti jsou znamením zvláštní přízně Ježíšovy i mé.

Děti mají být chťené, přijaté, chované jako nejvzácnější perly rodinného majetku.

Když vstoupím do rodiny, hned se starám o děti, které se stanou zároveň mými dětmi. Beru je za ruku a vedu je cestou uskutečňování Božího plánu, který má každý už od věčnosti určený. Miluji je, nikdy je neopustím, stanou se vzácnou součástí mého mateřského vlastnictví.

Starám se zvláště o vaši práci.

Nikdy nedopustím, aby vám scházela Boží Prozřetelnost.

Beru vaše ruce a vaši lidskou spoluprací je otevírám pro plán, který Pán denně uskutečňuje.

Jako moje pokorná, věrná každodenní práce Matky v malém a chudobném naza-retském domku umožňovala, že se mohl splnit Otcův plán růstem lidského života jeho Syna, povolaneého vykonat dílo vykoupení pro vaši záchranu – tak volám také vás, abyste podporovali Otcův plán, který se realizuje vaší lidskou součinností a vaší každodenní prací.

Vy máte vykonat svůj díl, jako nebeský Otec koná svůj díl.

Vaše činnost se má snoubit s činností Boží Prozřetelnosti, aby práce přinesla své plody v oněch dobrech, která jsou užitečná k udržení vašeho života a obohacení rodiny samé, aby se tak její členové vždy mohli těšit z duchovního i hmotného dobra.

Pak vám pomáhám realizovat plán Boží vůle. Činím tak vaši práci duchovně plodnější, protože působím, aby se stala pramenem zásluh pro vás a příležitostí k záchraně mých četných ztracených dětí.

Tak se vaše činnost pojí s láskou, práce s modlitbou, námaha s palčivou žízni po stále větší lásce.

Svou spoluprací s Otcovou vůlí tvoříte mistrovské dílo Prozřetelnosti, které se skrývá u vás stává konkrétním a každodenním.

Nebojte se: kam já vstoupím, tam vstoupí se mnou bezpečí. Nic vám nikdy nebude scházet. Já zdokonalím vaši činnost; očistím vaši vlastní práci.

Mám účast i na všech vašich starostech.

Vím, že dnes má každá rodina mnoho starostí.

Jsou vaše – stávají se mými.

Rozdělím se s vámi o všechna vaše utrpení.

Právě proto jsem v těchto nesnadných dobách nyní očisty přítomna v rodinách, které se mi zasvětily, jako starostlivá a bolestná Matka, která má opravdovou, skutečnou účast na veškerém vašem trápení.

Nechť vás to potěší.

Tyto časy jsou moje časy. »Tyto« – to znamená dny, které prožíváte – jsou »moje«, protože jsou to časy poznamenané mou velkou a silnou přítomností.

Tyto časy se stanou tím více mými, čím více se moje vítězství rozšíří a stane se silnějším než vítězství, které teď patří mému Protivníkovi.

Tato má přítomnost bude velmi silná a mimořádná především v rodinách, které se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci.

Všechny ji budou pozorovat a stane se vám pramenem zvláštní útěchy.

Pokračujte tedy v důvěře, v naději, v mlčení, ve své každodenní práci, v modlitbě a v pokoře.

Jděte kupředu stále více v čistotě a v dobrém úmyslu. Pokračujte se mnou vpřed po nesnadné cestě pokoje srdce a pokoje ve vašich rodinách.

Půjdete-li všichni cestou, kterou vám ukazuji, jestliže vyslechnete a budete uvádět ve skutek to, co jsem vám dnes řekla, vaše rodiny budou prvními jarními výhonky mého vítězství: malé, skryté, mlčenlivé výhonky, které už raší ve všech částech světa, jakoby závdavek nové éry a nové doby, která je už přede dveřmi.

Všechny vás povzbuzuji a všem vám žehnám.“

Dongo (Como, Itálie), 13. srpna 1987

Papež mého světla

„Přemilí synové, dnes vás všechny vyzývám: Utvořte pevnou hradbu modlitby a obrany okolo mého papeže!

Papež Jan Pavel II. je největší dar, který mé Neposkvrněné Srdce obdrželo od Ježíšova Srdce pro tyto vaše časy bolestné očisty.

Je to můj papež.

Já jsem ho formovala. Já ho vedu v každém okamžiku cestou jeho osobního zsvěcení vaší nebeské Matce. Jde po té cestě s učenlivostí, se synovskou oddaností a s velkou důvěrou.

On je důležitou součástí mého plánu.

On je papežem mého Světla, které se mu podařilo v těchto letech rozšířit v církvi a ve všech částech tohoto tak ohroženého lidstva.

Já sama ho vedu po všech cestách ve světě.

On mě následuje s učenlivostí dítěte, s odvahou apoštola, s obětavostí mučedníka a oddaností syna.

Dívám se na něj se starostlivým neklidem Matky, zatímco mé Neposkvrněné Srdce je poznamenáno hlubokou úzkostí.

Kolik nebezpečí ho obklopuje! Jak mocné jsou úklady, které mu klade do cesty můj Protivník!

Ti, kteří mu ukládají o život, se chystají uskutečnit svůj temný plán. Nyní se blíží pro něho hodina Kalvárie a jeho osobní oběti.

Vy, moji přemilí, a děti zsvěcené mému Srdci, buďte jeho velkou korunou radosti svým synovským citem, svou nepřestávající modlitbou, svým utrpením, přijatým a za něho obětovaným, svou jednotou, žitou a dosvědčovanou.

Svou kněžskou věrností mu pomáhejte nést jeho velmi těžký kříž.

Svou láskyplnou přítomností ho podpírejte na jeho bolestné cestě ke Kalvárii.

A se svou synovskou oddaností stůjte všichni pod jeho křížem jako Jan spolu s vaší nebeskou Matkou a prožívejte s ním hodinu jeho oběti.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 21. srpna 1987

Liturgická památka sv. Pia X.

Poselství dané ústně během modlitby sv. růžence

Matka klanění a dostiučinění

„Přemilí synové, jsem ráda, že jste přišli sem nahoru jako děti, které se nechají nést na mých mateřských rukou.

Buďte stále menší, učenlivější, čistší, prostší, oddanější a věrnější.

Velkou radost zakouší mé mateřské Srdce, když vás mohu všechny přinést jako vzácnou a vonnou oběť mému Synu Ježíši, který je skutečně přítomný v Eucharistii!

Já jsem Matka adorace a zadostiučinění.

Jsem mateřsky přítomna před každým svatostánkem země.

Moje mateřská přítomnost vytváří nový svatostánek, plný lásky, pro osamělou přítomnost mého Syna Ježíše; tvoří zahradu lásky jeho stálému přebývání mezi vámi; je nebeskou harmonií, která ho zahrnuje veškerým rajským kouzlem ve sborech kla-

nějších se andělů, v blažené modlitbě svatých, v trpícím úpění tolika duší, které se v očišči očišťují.

V mém Neuposkvrněném Srdci všichni tvoří koncert ustavičné adorace, neustálé modlitby a hluboké lásky k Ježíši skutečně přítomnému v každém svatostánku země.

Mé mateřské Srdce se dnes zarmocuje a hluboce zraňuje, když vidím, že kolem božské přítomnosti Ježíše v Eucharistii je tolik prázdnoty, tolik opuštěnosti, tolik nebdalosti a tolik mlčení!

Ó církvi putující a trpící! Jsem tvá Matka a ty jsi rodinou všech mých dětí, archou Nové smlouvy, lidem Božím. Musíš pochopit, že ohnisko tvého života, pramen všech tvých milostí, zdroj tvého světla, princip tvé apoštolské činnosti je jen zde ve svatostánku, ve kterém je skutečný Ježíš!

Ježíš je zde, aby tě učil růst, aby ti pomáhal na cestě, aby tě posiloval ve vydávání svědectví, aby ti dal odvahu k hlásání evangelia, aby ti byl oporou v každém tvém utrpení.

Putující a trpící církvi této doby, která jsi volána prožívat agonii Getseman a krvavou hodinu své Kalvárie, chci tě dnes přivést sem, abys se mnou na kolenou před každým svatostánkem v úkonu ustavičného klanění a dostučinění opakovala gesto své nebeské Matky.

Jsem Matka adorace a smíru.

V Eucharistii je Ježíš *skutečně přítomen* svým tělem, svou krví, svou duší a svým Božstvím.

V Eucharistii je *skutečně přítomen* Ježíš Kristus, Boží Syn, onen Bůh, kterého jsem v něm viděla v každém okamžiku jeho pozemského života, i když se skrýval pod závojem křehké a slabé lidské přirozenosti, která se rozvíjela v rytmu času a lidského růstu.

V trvalém úkonu víry jsem ve svém Synu Ježíšovi vždy viděla svého Boha a v hluboké lásce jsem se mu klaněla.

Klaněla jsem se mu, když jsem ho ještě chovala ve svém panenském lůně jako maličký zárodek; milovala jsem ho, živila, aby rostl, dávala jsem mu svou vlastní krev a své vlastní tělo.

Klaněla jsem se svému Bohu v chlapci Ježíši, jak rostl, v jeho rozvíjejícím se jinošství, v mladém muži, skloněném nad každodenní práci, v Mesiáši, který naplňoval své veřejné poslání.

Klaněla jsem se mu, když byl odsouzen a potupen, když byl bičován a korunován trním, když ho vedli na popraviště a ukřižovali.

Klaněla jsem se mu pod Křížem, když nevýslovně trpěl a když ho nesli a uložili do jeho hrobu.

Klaněla jsem se mu po jeho vzkříšení, když se mně první ukázal v záři svého oslaveného těla a ve světle svého Božství.

Přemilí synové, zákrakem lásky, který budete schopni pochopit jen v nebi, *vám Ježíš dal dar, že stále zůstává mezi vámi v Eucharistii.*

Ve svatostánku, pod závojem proměněného chleba, přebývá tentýž vzkříšený Ježíš, kterého jsem jako první uviděla po divu jeho zmrtvýchvstání, týž Ježíš, který se v jasu svého Božství ukázal jedenácti apoštolům, mnohým učedníkům, plačící Magdaleně, zbožným ženám, které ho byly doprovodit až do hrobu.

Ve svatostánku, skrytý pod eucharistickým závojem, je přítomen tentýž zmrtvýchvstalý Ježíš, který se ukázal také více než pěti stům učedníkům a bleskem oslepil pronásledovatele Šavla na cestě do Damašku. Tentýž Ježíš, který sedí po Otcově pravici v září svého oslaveného Těla a svého Božství, z lásky k vám se zahaluje pod bělostný vnějšek konsekrovaného chleba.

Synové přemilí, dnes musíte ještě více věřit v jeho přítomnost mezi vámi, musíte šířit odvážně a zmužile vaše kněžské výzvy, abyste se všichni vrátili k silné a dosvědčované víře v reálnou přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii.

Musíte orientovat celou církev, aby prodlévala před svatostánkem s vaší nebeskou Matkou v úkonu ustavičného dostiučinění, trvalé adorace a nepřestávající modlitby.

Vaše kněžská modlitba se má stát modlitbou eucharistickou.

Žádám vás, abyste se všude vrátili k hodinám adorace před Ježíšem vystaveným v Nejsvětější Svátosti.

Toužím po tom, aby rostl hold lásky k Eucharistii a aby se projevil také vnějšími, přítom však tak charakteristickými znameními, která budou vyjadřovat vaši zbožnost.

Obklopujte eucharistického Ježíše květy a světly, zahrňte ho něžnou pozorností, přibližujte se k němu s hluboce prožívanými gesty pokleknutí a klanění.

Kdybyste věděli, jak vás Ježíš v Eucharistii miluje! Jak i nepatrné gesto vaší lásky ho naplňuje radostí a útechou!

Ježíš odpouští tolik svatokrádeží a zapomíná na nekonečnou řadu nevděčností při jedné jediné krůpěji čisté kněžské lásky, kterou kladete do kalicha jeho eucharistického Srdce.

Kněží i věřící mého Hnutí, chodte často před svatostánek; žijte před svatostánkem; modlete se před svatostánkem.

Vaše modlitba ať je ustavičnou modlitbou adorace a přímlyvy, díky a dostiučinění.

Vaše modlitba ať je modlitbou, která se spojuje s nebeským zpěvem andělů a svatých, s vroucími prosbami duší, které se ještě očišťují v očištění.

Vaše modlitba ať je modlitbou, která shrnuje hlasy celého lidstva, které se má sklánět před všemi svatostánky celého světa úkonem ustavičné vděčnosti a každodenního díkůčinění.

Protože Ježíš Kristus je v Eucharistii skutečně přítomný, zůstává stále s vámi a tato jeho přítomnost bude stále silnější, zazáří nad světem jako slunce a označí začátek nové éry.

Příchod slavného Kristova království se bude krýt s největším leskem Eucharistie. Kristus založí své slavné království na všeobecném triumfu svého eucharistického království, které se rozvine v celé své moci a bude schopné změnit srdce, duše, jednotlivé osoby, rodiny, společnost, samu strukturu světa.

Až Ježíš obnoví své eucharistické království, přivede vás k tomu, že se budete těšit z jeho stálé přítomnosti, kterou budete zažívat způsobem novým a mimořádným. Přivede vás k tomu, že zakusíte druhý, obnovený, a ještě krásnější zemský ráj.

Avšak vaše přítomnost před svatostánkem ať není jen přítomností modlitby, ale i *společenstvím života s Ježíšem*.

Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii, neboť chce vejít do stálého společenství života s vámi.

Když jdete před něho, vidí vás; když k němu hovoříte, naslouchá vám; když mu něco svěřujete, přijímá do svého Srdce každé vaše slovo; když prosíte, vždy vás vyslyší.

Chodte před svatostánek, abyste upevňovali prostý a každodenní životní vztah k Ježíšovi.

Se stejnou přirozeností, s jakou hledáte přátele, s jakou důvěřujete osobám, které jsou vám drahé, jak cítíte potřebu přátel, kteří by vám pomáhali, stejně tak jdete před svatostánek hledat Ježíše.

Učiňte Ježíše svým nejdrazším přítelem, osobou nejspolehlivější, nejžádoucnější a nejmilovanější.

Řekněte Ježíšovi, že ho milujete; často mu to opakujte, protože to je jediná věc, která ho nesmírně uspokojuje, která ho těší za tolik nevděčností a vynahrazuje mu všechny zrady: »Ježíši, ty jsi naše láska; Ježíši, ty jsi jediným naším velkým přítelem; Ježíši, milujeme tě; Ježíši, jsme do tebe zamilovaní!«

Vskutku, Kristova přítomnost v Eucharistii má především ten účel, aby vám dala růst ve zkušenosti pravého společenství lásky s ním, takže se už nikdy nebudete cítit sami, když on zůstává zde na zemi, aby byl stále s vámi.

Pak musíte chodit před svatostánek sbírat ovoce modlitby a společenství života s Ježíšem, které se rozvíjí a zraje ve vaši svatost.

Přemilí synové, čím víc probíhá celý váš život u nohou svatostánku v důvěrném spojení s Ježíšem v Eucharistii, tím více porostete *ve své svatosti*.

Přivede vás k čistotě srdce, vybrané a chtěné pokoře, k prožívané důvěře, k milující a synovské oddanosti.

Eucharistický Ježíš se stane novou formou vaší kněžské svatosti, které dosáhnete denním a skrytým obětováním, stálou láskou k bratřím, schopností vzít na sebe utrpení a kříže všech, možností přetvářet zlo v dobro a hluboce působit, abyste duše vám svěřené vedli ke spáse.

Proto vám říkám: Přišel čas, kdy vás všechny chci mít před svatostánkem, především vás kněze, přemilé syny Matky, která setrvává v úkonu neustálé adorace a neustávajícího dostičení.

Chci, aby se vašim prostřednictvím vrátil eucharistický kult k novému rozkvětu v celé církvi stále účinnějším způsobem.

Nyní už musí skončit ona hluboká krize zbožnosti vůči Eucharistii, která zamohla celou církev a byla kořenem tolikeré nevěrnosti a rozšíření tak rozsáhlého odpadu.

Se všemi mými přemilými syny a s dětmi, které se mi zasvětily a tvoří součást mého Hnutí, kladu vás před všechny svatostánky světa, abych vás darovala Ježíšovi jako nejzácnnější drahokamy a nejkrásnější a nejvonnější květy.

Nebeská Matka chce nyní přivést k Ježíši přítomnému v Eucharistii stále větší a větší počet svých dětí, protože toto je čas, kdy eucharistický Ježíš má být ode všech zbožňován, milován, zahrnován díky a oslavován.

Moji nejmilejší synové, spolu s Ježíšem, který je v každém svatostánku v ustavičném stavu oběti za vás, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Tokio (Japonsko), 8. září 1987

Narození Panny Marie

Duchovní cvičení kněží MKH Japonska ve formě večera

Velké divy Páně

„V tomto roce mně zasvěceném, synové přemilí, vás zvů, abyste se všichni shromáždili okolo kolébky své Maminky, když ještě byla dítětem.

Ode mne se naučíte pokoře a skromnosti, učenlivosti a mírnosti, poslušnosti a tičnosti.

Pán působí pouze pomocí skromnosti a slabosti. Pozvedá ubohé z prachu a maličké uvádí na cestu své slávy.

Milosrdenství Páně se projevuje pouze prostřednictvím chudoby a bídy.

Naplňuje dobrem lačné, dává zdraví nemocným, spásu ztraceným, důvěru zoufalým, milost hříšným.

Moc Páně působí pouze prostřednictvím pokory a učenlivosti.

Povyšuje pokorné, posiluje slabé, uvádí na cestu své lásky utlačené a zdeptané, pozoruje laskavými očima pronásledované a ty, kteří byli vytlačeni na okraj společnosti.

Opěvujte dnes se mnou velké divy Páně.

Velebte tajemství jeho božského Milosrdenství.

Chystá se k uskutečnění největšího zázraku milosrdné lásky Ježíšovy prostřednictvím triumfu mého Neposkrvněného Srdce ve světě.

Od letošního roku začnu uskutečňovat tento triumf způsobem stále silnějším a mimořádnějším.

Církev i lidstvo budou s radostí pozorovat plnění mého mateřského plánu.

K jeho uskutečnění používám vás, kněze a věřící zasvěcené mému Neposkrvněnému Srdci.

Proto, mé malé dítě, jsem tě ještě zanesla do těch dalekých krajů, abys mohl opakovat mé poselství až do vzdálených končin země.

Jsem Jitřenka, která vychází.

Jsem vaše Matka – Dítě.

Jsem malá služka Páně.

Můj čas nastal. Teď jste voláni, abyste viděli *velké divy Páně* v triumfu mého Neposkrvněného Srdce.

Proto vás dnes zvu, abyste se všichni shromáždili okolo kolébky, kde leží vaše nebeská Matka, právě narozená, abyste se mi nabídli jako projev lásky, pokory, čistoty a modlitby.

Žehnám vám s láskou a radostí.“

Akita (Japonsko), 15. září 1987

Svátek Bolestné Panny Marie

Proč ještě pláču?

„Zde jsem tě chtěla mít, synu mnou milovaný a mým Protivníkem tak ohrožený, při liturgické památce mých bolestí a mé mateřské účasti na všem nesmírném utrpení mého Syna Ježíše.

Na této tvé cestě, tak poseté mimořádnými milostmi, které prýští z mého Neposkrvněného Srdce a vstupují do duše mých přemilých a všech mých dětí, jsem tě dnes přivedla k místu mnou požehnanému, před sochu, která připomíná tajemství mého spoluvykoupení.

Byla jsem pod křížem Ježíšovým.

Jsem pod křížem, který nese každé moje dítě.

Jsem pod křížem, který dnes nese církev a celé toto ubohé hříšné lidstvo.

Jsem opravdová Matka a opravdová Spoluvykupitelka.

Z očí této sochy jsem nechala kanout zázračné slzy víc než stokrát po dobu několika let.

Proč ještě pláču?

Pláču, protože lidstvo nepřijímá mou mateřskou výzvu k obrácení a návratu k Pánu. Stále tvrději běží po cestě vzpoury proti Bohu a proti jeho zákonu lásky.

Pán je veřejně zapírán, tupen a zahrnován rouháním.

Vaše nebeská Matka je veřejně znevažována a zesměšňována.

Moje mimořádné výzvy nejsou přijímány; znamením mé nesmírné bolesti, která dávám, se nevěří.

Váš bližní není milován: denně se ukládá o jeho život a majetek.

Člověk se stává stále zkaženějším, bezbožnějším, horším a krutějším.

Na toto ubohé a zvrhlé lidstvo už už přichází trest horší než potopa.

Z nebe sestoupí oheň, a to bude znamení, že Boží Spravedlnost stanovila hodinu svého velkého projevení.

Pláču, protože církev pokračuje na cestě rozdělení, ztráty pravé víry, odpadlictví, bludů, které se stále více propagují a následují.

Teď se plní, co jsem předpověděla ve Fatimě a zjevila ve třetím poselství, svěřeném mé malé dceři. Teď nastala i pro církev chvíle velké zkoušky, protože člověk – nepřítel se usadí v jejím nitru a ohavnost zpusťošeni vstoupí do svatého chrámu Božího.

Pláču, protože velký počet duší mých dětí je ztracen, jdou do pekla.

Pláču, protože je příliš málo těch, kteří přijímají moji výzvu k modlitbě, k nápravě, k utrpení, k oběti.

Pláču, protože jsem k vám mluvila, a nenaslouchali jste mně; dala jsem vám zázračná znamení a neuvěřili jste mi; zjevovala jsem se vám důrazně a nepřetržitě, ale vy jste mi neotevřeli dveře svých srdcí.

Aspoň vy, moji přemilí, a vy, děti, zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, maličký zbytku, který Ježíš žárlivě stráží v bezpečné ohradě své božské Lásky, vyslechněte a přijměte tuto moji bolestnou výzvu, již z tohoto místa ještě dnes posílám všem národům země.

Připravte se na přijetí Krista v lesku jeho slávy, protože velký den Páně už nadešel.“

Soul (Jižní Korea), 27. září 1987

Všem národům světa

„V této zemi jsem velmi milována a uctívána.

Moje děti se ke mně utíkají s láskou, rodící se z prostých, chudých a pokorných srdcí, a všichni se utíkají pod plášť mé mateřské ochrany.

Moje přítomnost zde dává sílu a udatnost církvi, která roste a šíří se na půdě zúrodněné krví tolika mučedníků. Okolo této malé země, jež je privilegovanou částí mé nebeské zahrady, se rozprostírá bezmezný území, kde vládne Rudý drak, můj Protivník, který založil své království na vzpouře proti Bohu, nutí k ateismu silou nesčetný počet mých dětí, krácejících v hluboké temnotě. Ale odtud se mé světlo a mé vítězství rozšíří a pokryje všechny národy tohoto velkého asijského kontinentu.

Jsem Žena oděná sluncem, chystající se zasáhnout mimořádným způsobem, spoutat Rudého draka a svrhnout ho do jeho království ohně a smrti.

Z toho, co se děje zde, musí teď celá církev pochopit, že přítomnost Matky je nepostradatelná pro její univerzální obnovu.

Toto je rok mně zasvěcený.

Všechny vás zvů, abyste podpořili můj vítězný plán. Modlete se, trpte a obětujte se mnou!

Prostřednictvím tebe, můj malý a ubohý synu, kterého jsem si zvolila ke své oslavě v církvi a ve světě, chci požehnat Koreji, zemi tak milované mým Neposkvrněným Srdcem, a všem národům asijského kontinentu a celému světu.“

Nebe a země se sjednocují

„Přemilí synové, volám vás ze všech částí světa.

Andělé světla mého Neposkrvněného Srdce shromažďují ze všech konců vyvolené, volané tvořit můj vítězný šik.

Označují vás svou pečeti.

Oblékají vás do silné výzbroje pro boj.

Opásávají vás mým mečem.

Dávají vám kříž a růženec jako zbraně.

Nadešel čas závěrečného zápasu.

Proto andělé Páně zasahují mimořádným způsobem a každý den se staví vedle každého z vás, aby vás vedli, chránili a posilovali.

Jako je všem démonům a zlým duchům v této době dopřána velká svoboda pro jejich dábelké projevy, tak jsou to tyto dny, kdy jsou i andělé Páně povoláni splnit nejdůležitější část mého plánu.

Nebe a země se sjednocují v této hodině velkého závěrečného zápasu.

Zvu vás tedy, abyste utvořili jednotu s anděly a nebeskými světci.

Především vás vybízím, abyste se ještě více modlili ke svým andělům strážným, neboť oni jsou v této době pověřeni plnit zvláštní úkol, který jsem jim svěřila, vůči každému z vás, moji přemilí synové.

Je přáním mého Srdce, aby se při modlitbě Anděl Páně přidávala ještě modlitba »Anděle Boží« (k andělu strážnému).

Vyzývám vás, abyste žili v důvěrnosti a důvěře se svými anděly strážnými.

Volejte je v nouzi; vyzývejte je v nebezpečích; přizvěte je ke své práci; svěřujte jim své těžkosti; hleďte je ve chvíli pokušení.

Oni teď musí s vámi tvořit jednotu.

Pociťujte blízkost zvláště archandělů, jejichž svátek dnes církev slaví: sv. Gabriela, aby vám dal stejnou Boží sílu, sv. Rafaela, aby byl lékem na každou vaši ránu, sv. Michaela, aby vás chránil od hrozných nástrah, které na vás satan v těchto dnech chystá.

S nimi kráčejte ve světle mého plánu a společně bojujte podle mých příkazů.

Od nynějška jste voláni, abyste viděli mé největší divy, protože jste vstoupili do doby mého triumfu.“

Děti mnou nejvíce milované

„Hledím dnes milosrdným očima na tento velký čínský národ, kde vládne můj Protivník, Rudý drak, který tam zřídil své království a silou všem nařídil, aby opakovali satanské gesto popření a vzpoury proti Bohu.

Hledím na nesčetné a hluboké útrapy těchto mých ubohých dětí, které tápou v nejhlubší temnotě.

Jsou to děti mnou nejvíce milované.

Jsem jim nablízku jako Matka, která je chce potěšit, pomoci jim a povzbudit je.

Teď chci z této země vzkázat své mateřské poselství všem svým dětem, které žijí v krajinách, kde vládne ateistický komunismus a kde je zakázán a trestán jakýkoliv vnější projev úcty, kterou máme mít k našemu Pánu Bohu.

– Především vám dávám jistotu, že jsem stále s vámi jako opravdová Matka, která je nejbliže ve chvílích zkoušky a bolesti.

Jsem pozorná k vašim potřebám.

Posiluji vás k utrpení a všechna vaše utrpení sbírám do svého Neposkvrněného Srdce.

Vkládám do vašich duší sémě lásky a dobroty, abyste mohli kráčet cestou dobra, zachovávat přikázání, vtisknutá Pánem do vašeho srdce prostřednictvím jeho Zákona, vrytého do hlubin lidské přirozenosti.

– Pak otvírám svým mateřským působením vaše srdce k přijetí Božího života, který ve vás působí zvláštním způsobem, abyste Bohu prokazovali vskrytu klanění a lásku, které mu nesmíte projevovat veřejným a vnějším kultem.

A tak v mlčení a vskrytu se rozšíří i mezi vámi pravá nábožnost a zapustí kořeny v životě mnoha mých dětí.

– Konečně připravuji den – už je blízko – vašeho osvobození, s definitivní porážkou Rudého draka, teoretického i praktického ateismu, který ovládl celý svět.

Doba vašeho otroctví už skončí.

Všechny národy země, vyjděte z otroctví a z temnoty a jděte vsříc Kristu, který přichází, aby mezi vámi založil své slavné království lásky.

Už nastala chvíle, kdy já, Žena sluncem oděná, zvítězím nad Rudým drakem, spoutám ho řetězem a svrhnou do pekla, aby už nemohl škodit zemi.

Ta bude skutečně zcela přeměněna v nový pozemský ráj k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.“

Učiním konec vašemu otroctví

„V tento den, přemilí synové, si připomínáte 70. výročí mého posledního zjevení ve Fatimě, potvrzeného slunečním zázrakem.

Dnes, můj malý synu, se nacházíš zde, abys ukončil obdivuhodnou cestu u národů Dálného východu, kde mé Neposkvrněné Srdce je zvlášť silně milováno, vzýváno, utěšováno a oslavováno.

Je tomu 70 let, co můj Protivník, satan, vystoupil z propasti mezi vás jako Rudý drak, aby projevil celou svou hrůznou moc.

Opravdu se mu podařilo rozprostřít svoje panství v mnoha národech a rozšířit své gesto popření a vzpoury proti Bohu ve všech částech země.

Tak během těchto sedmdesáti let spoutal Rudý drak lidi řetězem otroctví.

– *Učinil vás otroky pýchy a nadutosti s klamnou vidinou, že způsobí, abyste se obešli bez Boha a postavili sami sebe na místo Boha, aby mohl ve vás obnovit své gesto vzpoury a výzvy Boha na souboj.*

Všude rozšířil blud ateismu a pohaněl lidstvo, aby vytvořilo novou civilizaci bez Boha.

– *Učinil vás otroky rozkoše a nečistoty tím, že pravého Boha nahradil novými idoly, mnoha lidmi dnes následovanými a uctívanými: sex, zábava, peníze, bláhobyt.*

Hřích tak rozprostřel svůj temný závoj mrazu a smrti nad světem.

– *Učinil vás otroky egoismu a lakoty, dovedl vás k přemrštěnému vyhledávání vlastního prospěchu, nadvlády nad druhými a stali jste se necitlivými k velkým potřebám chudých, maličkých, nemocných, potřebných.*

Svět se stal velkou pouští bez lásky a v této nesmírné poušti kolik mých dětí je poražených, zbitých a vyvrácených!

Žili jste sedmdesát let jako otroci mého Protivníka, jemuž se podařilo proměnit svět v město Babylon, zvrácený a hříšný, který pohárem rozkoše a rozmařilosti svedl všechny národy země.

Ale teď už údobí tohoto babylonského otroctví bude končit.

Učiním konec vašemu otroctví!

V tomto mariánském roce nebeská Matka otvírá bránu do nové éry vašeho osvobození.

Proto brzy uvidíte neobyčejná znamení, která vám dám, abyste se mohli připravit na největší zázrak, který se nyní chystá uskutečnit. Sluneční zázrak, který se stal během mého posledního zjevení, byl pouhým prorockým znamením, upozorněním, abyste hleděli na Knihu dosud zapečetěnou.

Dnes jsem poslána Bohem tuto Knihu otevřít, aby vám ta tajemství byla odhalena.

Tak budou moci konečně všichni pochopit, k jak nesrovnatelné hloubce a univerzálnosti obnovy vás přivede vítězství Ježíšovy milosrdné Lásky, které se uskuteční triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Dongo (Como, Itálie), 28. listopadu 1987
Sobota, začátek adventu

Připravujte se se mnou!

„Začněte toto období adventu se mnou, přemilí synové!

Ozáření mým neposkvrněným světlem, které se všude rozlévá jako červánky, ohlašující příchod Krista, připravte se všichni k radostnému přijetí Pána, jenž přichází.

Připravte se dobře na Vánoce.

Připravte se se mnou k prožití liturgické památky jeho narození v míru, tichu, v rozechvělém očekávání.

V tomto čase přípravy ať vzroste vaše víra, zjasní se vaše naděje, zesílí láska, zvroucní vaše modlitba.

Připravte se se mnou na Ježíšův příchod, který se uskutečňuje denně v tajemství jeho skutečné přítomnosti v Eucharistii a v podobě každého člověka, kterého poctíte.

Toto každodenní setkání s Ježíšem se má pro vás stát radostnými a ustavičnými Vánoce.

Otevřte své duše k přijetí daru jeho milosti a lásky. Otevřte dokořán brány svých srdcí a nabídněte mu pobyt v hřejivé lásce, až přijde osobně, aby se daroval každému z vás ve chvíli eucharistického přijímání.

Ať jsou vaše myslí osvíceny, abyste jej dovedli poznat pod křehkou a bolestnou podobou maličkých, chudých, nemocných, potřebných, hříšných, vzdálených, vyřazených na okraj společnosti, utlačených, pronásledovaných, umírajících.

Připravte se se mnou na jeho návrat ve slávě.

V této době musím připravit církve a celé lidstvo na jeho blízký a slavný návrat.

Proto bude moje přítomnost mezi vámi silnější a moje světlo ještě jasnější, jako když dosáhnou svého vrcholu červánky při východu slunce, které zaplaší ze světa veškerý stín noci.

Ať zmizí temná noc prohlašovaného popírání Boha a tvrdošíjného odporu proti jeho Zákonu, abyste se připravili k přijetí zářivého slunce, Emanuela – Boha s námi.

Ať zmizí noc hříchu a nečistoty, abyste se připravili k přijetí Boha milosti a svatosti.

Ať zmizí noc nenávisť, sobectví a nespravedlnosti, abyste běželi vstříc Bohu lásky a pokoje.

Ať zmizí noc nevěry a pýchy, abyste se připravili na příchod Ježíše ve víře a pokoře.

Od nynějška uvidíte moje světlo sílit, až dosáhne svého vrcholného jasu, který se odzrcadlí v každé části země.

Čím více se všude rozšíří neposkvrněné Světlo vaší nebeské Matky, tím více budou lidstvo a církev připraveny na přijetí Pána, který přichází.“

Rubbio (Vicenza, Itálie), 8. prosince 1987
Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Nenechte se oklamat

„Moje nebeská záře sestupuje dnes na vás a chce ozářit celý svět.

Kráčejte v mém světle, chcete-li dosáhnout míru.

Světlo božské milosti, čistoty, svatosti, modlitby, stále dokonalejší lásky musí proniknout vaši bytost, mému Neposkvrněnému Srdci zasvěcené děti!

Žijete v bolestné době trestu.

Prožíváte temnou hodinu vítězství mého Protivníka, který je knížetem noci.

Prožíváte obtížné chvíle očisty.

Vyzývám vás tedy, abyste se utekli do bezpečného úkrytu mého Neposkvrněného Srdce a nechali se přikrýt nebeským pláštěm mého přečistého světla.

Kráčejte cestou, již jsem vám v těchto letech vytyčila, abyste se dnes stali nástroji mého pokoje.

Nedejte se oklamat!

Mír nepřijde na svět ze setkání těch, které nazýváte mocnými tohoto světa, ani z jejich vzájemných dohod.

Mír k vám může přijít jenom z návratu lidstva k Bohu obrácením, k jakému vás také v tento den volám, a modlitbou, postem a pokáním.

Jinak ve chvíli, kdy budou všichni křičet o míru a bezpečí, přijde znenadání neštěstí.

Proto vás žádám, abyste vyslyšeli mé naléhavé výzvy kráčet po cestě dobra, lásky, modlitby, umrtvování smyslů, pohrdání světem i sebou.

Dnes přijímám s radostí váš hold lásky, připojuji jej ke zpěvu slávy v nebi, k prosbám duší v očistci, ke sboru chval církve bojující a putující, vyzývám vás žít v důvěře a ve velké naději na můj brzký a mimořádný zásah.“

Dongo (Como, Itálie), 24. prosince 1987
Svatá noc

Radostná zpráva

„V tomto roce mně zasvěceném, milovaní synové, vás vyzývám, abyste bděli se mnou, vaší nebeskou Matkou, a mým přečistým snoubencem Josefem v modlitbě, důvěře a očekáváníí.

Kolik námáhy stála cesta až do Betléma! Kolik utrpení při každém odmítnutí otevřít nám dveře; kolik důvěry v Otce, který nás vede za ruku k uskutečnění svého velkého plánu Lásky!

Plánu, který se uskutečňuje souběhem neočekávaných okolností, jež připravují událost tohoto mimořádného divu.

Soucinné gesto pastýře, který ukazuje na blízkou jeskyni; otevření jediné branky chudého a nevhledného útulku; vynaložení lidské námáhy udělat to místo trochu pohostinnějším; především naše bezvýhradné podrobení se vůli nebeského Otce, který svému jednorozenému Synu, jenž se má narodit, připravil chudé a chladné jesle.

Avšak Srdci novorozeného Děťátka je milé teplo mé lásky; moje náruč, v níž ho s nesmírnou něžností chovám, je měkkou kolébkou; mé mateřské polibky jsou drahocennými perlami a ubohé plenky, do nichž ho zavínuji, jsou mu královským pláštěm.

Náhle je tma přefata živým světlem, které padá z nebe, ticho se rozezvučí nejsladšími zpěvy a rajskými harmoniemi, pustina se zaplňuje nescetnými zástupy andělů a noc se otevírá do Narození dne, který nezná západu.

Je Svatá noc.

Je noc, která navždy zvítězila nad tmou.

Je noc, která se otvírá radostné zprávě z nebe: »Zvěstuji vám všem velikou radost: narodil se vám Spasitel, Kristus Pán.«

Dnes noc ještě pokrývá celý svět a tma houstne nad životem lidí i národů.

Je to tma z nedostatku víry, z tvrdošíjného odporu a velkého, tak velkého odmítnutí Boha.

Je to chlad hříchu, který zabíjí v lidských srdcích každý zárodek života a lásky.

Je to ubohost člověka zrazeného ve své důstojnosti, pohaněného a uvrženého do vnitřního otroctví.

Je to Boží mlčení, které tíživě spočívá na hřmotu hlasů a křiku, na neustále se šířící záplavě hlasů a obrazů.

Ale v hluboké noci tohoto vašeho století – hle, vychází mé mateřské světlo jako červánky a šíří se do všech částí světa.

Svým hlasem, který vám dávám slyšet na tolika místech; svou přítomností, která je stále zjevnější a mimořádnější; svými poselstvími, která se stávají stále naléhavějšími, ve Svaté noci tohoto mariánského roku chci ještě všem opakovat: Já jsem Jitřenka, která připravuje narození zářivého Slunce – Krista.

Radostnou zprávu chci dnes dát všem svým dětem: Už je blízko doba jeho slavného návratu!“

Veliké trápení

„V mém Neposkvrněném Srdci v neustálé modlitbě prožijte se mnou poslední hodiny tohoto roku, který dnes končí.

Je to důležitý rok a mým Neposkvrněným Srdcem obzvláště požehnaný, protože můj papež mi jej slavnostně a oficiálně zasvětil.

Teď jste v polovině tohoto mariánského roku.

Vstoupili jste do mé doby.

Jste ve znamení velkých událostí, které vám byly předpověděny.

Naučte se číst a rozjímat, co je vám v Písmu jasně popsáno, aby vám to pomohlo pochopit dobu, ve které žijete.

Svým mateřským hlasem vás všechny přivedu k pochopení *znamení velikého trápení*.

V evangeliích, v apoštolských listech a v Apokalypse jsou vám jasně popsány určité znaky k pochopení, co je období velkého trápení.

Všechna tato znamení se uskutečňují v této vaší době.

– Především v celé církvi se šíří *velký odpad* z nedostatku víry, který se rozmáhá také mezi samými jejími pastýři.

Satanovi se podařilo rozšířit všude velký odpad lstivým sváděním, které přivedlo mnohé k tomu, že se vzdálili od pravdy evangelia, aby mohli jít za bajkami nových teologických teorií a aby měli potěšení ze zla a hříchu, vyhledávaného jako opravdové dobro.

– Pak se ve vaší době množí *zvraty přirozeného řádu*, jako zemětřesení, sucha, záplavy, katastrofy, které působí náhlou smrt tisíců lidí, následovány epidemiemi a nevyléčitelnými nemocemi, které se šíří.

– Kromě toho jsou vaše dny poznamenány *neustálou válečnou vřavou*; války se množí a každý den kosí nesčetné oběti.

Rostou nesváry a různice uprostřed národů; propagují se vzpoury a boje mezi různými národy; dále se šíří krvavé války přes veškerou námahu, vynaloženou k dosažení míru.

– Konečně ve vaší době nastanou *velké úkazy na slunci, měsíci a hvězdách*.

Sluneční zárazk ve Fatimě byl znamením, které jsem vám dala jako upozornění, že nyní přišly doby těchto mimořádných jevů, které se dějí na nebi.

A kolikrát jste vy sami mohli během mých nynějších zjevení pozorovat mimořádné jevy na slunci!

Jako vám rašící pupence na stromech napovídají, že už přišlo jaro, tak tato velká znamení v této vaší době vám říkají, že už k vám přišlo veliké trápení, které vás připraví pro novou éru. Tu jsem vám slíbila spolu s triumfem svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

To je důvod, proč mi byla zasvěcena tato vaše doba se zvláštním mariánským rokem k mé poctě.

Proto Nejsvětější Trojice svěřila Neposkvrněnému Srdci vaší nebeské Matky úkol připravit církve a celé lidstvo, aby s důvěrou prožívalo hodinu velikého trápení, jež vás připraví na slavný Kristův návrat.“

